

Aygaz çamaşır makinaları
Aygaz Buzdolapları
Aygaz Kahveci ocakları
Aygaz Fırınları
ÖDEMEDE KOLAYLIK
Eski ocaklar firmala değiştirilir.
Aygaz
Günde 4 yumurta takistile
Komple Aygaz Ocakları
AYGAZ BAYII MEHMET ŞEN
ABANA

ABANA

HER AYIN 1'İNDE VE 15'İNDE ÇIKAR
SİYASİ GAZETE

Kurucusu Hayati Tahsin Yılmaz
Sahibi Muhittin Şen
Sorumlu Yönetmeni Yusuf Yargın
YILLIK ABONESİ 750 KURUŞ
Yayınma Adresi Abana gazetesi — ABANA

15 Temmuz 1971

25 Kuruş

Sayı : 38

İlişi (Yakaören) turizm Mevsimi Törenle Açıldı

Komşu köy İlişinin 4/7/1971 pazar günü müstesna bir gün yaşadığına tanık olduk. Muhariyle, öğretmenleriyle, halkıyla topekün olarak turizmi benimsemiş olan bu karadenizin incisi köy gerçekten o gün görülmeğe değerdi.

Sayın Valimiz Sabahattin Savacı, Komşu ilçe kaymakamları, Jaire

müdürleri ve kalabalık bir halk kütlesinin iştirak ettiği törene önce köyün meydanında yaptırılan Atatürk Büstünün açılmasıyla başlandı. Törende sayın Valimiz konuşarak kordelayı kesti. Bilahere topluca plaja gidilerek turizm sezonu açıldı. Törende konuşan hatipler, İlişi köyünün

Turizmdeki yerini belirterek hayırlı olmasını dilediler

Bir program gereğinde tertiplenen müsabakalar izlendi. Müsabakalarda başarı gösterenlere ödülleri verildi.

Neşeli geçen bir hava içinde törene son verildi.

Milli Eğitim Mehsupları Kampı Açıldı

İlimiz Milli Eğitim Müdürlüğünce organize edilen ilimiz dahilindeki öğretmenlerin münavebe ile istifade edebileceği dinlenme kampı ilçemiz merkez ilkokulunda a-

çılmıştır.

Milli Eğitim Müdürlüğünün çok yerinde bulunduğu bu kararın her yıl uygulanmasını dileriz.

İngilizce Konuşma Kampı Açıldı

İlçemizde her yıl açılmakta olan İngilizce konuşma kampı 1. temmuzdan itibaren açılmış bulunmaktadır. Kampta bu yıl 80 öğrenci ve 10 idareci öğretmenle birlikte 90 kişi bulunmaktadır. Kamp sahibi İsmasollu Naci kampı yerleştirdikten ve öğrenime başlattıktan sonra ilçemizden ayrılmıştır.

İlçemizin Turizmde büyük bir yer alan İngilizce konuşma kampının mensuplarına gazetemiz adına hoş geldiniz deriyi tatiller dileriz.

Bu yıl İlçemiz İlkokullarından 101 öğrenci Mezun Oldu

İlçemiz İlköğretim Müdürü Saffet Demirtaşın gazetemize yaptığı açıklamaya göre merkez ilçe mahalle ve köy ilkokullarından toplam olarak 55 erkek ve 46 kız olmak şartıyla 101 öğrenci mezun olmuştur.

Bilindiği gibi iki yıldan beri tetrisata devam eden ortaokulumuzun öğrenci sayısında bir artış görülmemektedir. Ortalama 100 ilkokul mezunundan 20 kişi ortaokula kayıt olmaktadır. Ortaokula kayıt olanlarında %95 i merkez ilçe halkı ve çocuklarıdır. Köylerimizden bir veya ikiyi geçmemektedir. Halbuki

gönül ister ki köy çocuklarının büyük bir çoğunluğu ortaokula devam etsin. Köy çocuklarının ortaokula devam edememesinin bir çok nedenleri vardır. Her şeyden evvel çocuk velileri ilkokulu bitiren çocuklarını İstanbuldaki işyerlerinde çalışarak yetiştirme eyilimindedirler Diğer taraftan pansiyon durumunun olmaması da ayrıca köy çocuğunun okumasına elverişsizdir.

Her şeye rağmen bir takım şartlar hazırlayarak köy çocuklarının ortaokulda okutulmasında fayda ummaktayız.

Satı özen Kursa Çağrıldı

İlçemiz Merkez İlkokulunun başarılı öğretmeni Satı Özen Almanya'da çalışmakta olan Türk İşçi Ailelerinin çocuklarını yetiştirmek üzere Türkiye'den gönderi-

lecek öğretmenler arasına girmiştir. İlimizden bu kursa iki öğretmen davet edilmiş, biriside Satı Özendir.

Kıymetli öğretmenimize başarılar dileriz.

İlçemiz Ziraat bankası- na Müfettiş Geldi

İlçemiz Ziraat Bankası Ziraat Bankası Genel Müdürlük Müfettişlerinden T. Sedat İdil tarafından teftiş edilmektedir. Bu teftişin normal bir teftiş olduğu öğrenilmiştir.

Ev yaktılar

İlçemizin Altıkulaç köyünden Zarif Telli isimindeki kadının evi geceyarısına doğru ansızın ateş almış ev kısa zamanda enkaz yığını haline gelmiştir. Zarif Telli'nin libar ve şikâyeti üzerine Mehmet ve Hasan Yıldız isimli şahıslar yakalanarak adalete verilmişlerdir.

BOLLUK ÜLKESİNDEN NOTLAR

Üsküdüre Gider İken

Mektupların göldükçe pul meraklıları sarıyordu çevremi. Bir de dost kazandım bu yüzden. Türkleri çok kötü tanınmış Avrupalı. Kendimizi tanıtamamışız daha doğrusu. Türk olduğumu söyleyince korkudan irkilen ihtiyarlara Almanyada da burada da rastladığımdan, bu kez özel bir ilgi ile karşılama olmaya bulmadım. Belki de bildiği birkaç Türkçe kelimeyi söyleme fırsatı geçmişti de eline, onun için içtenlikle karşılıyordu beni.

"Sahiden Türk müsün?"

"Türküm elbette."

"Çok güzel!"

Türkçe söyledi bunu. Ben de ilgilendim bu sefer.

"Nereden öğrendin bu 'çok güzel'?"

"Dört ay kaldım Türkiyede. Bakırköy, Üsküdar, Erzurum, İzmir..."

Birkaç Türkçe kelime daha sıraladı: "Şiş kebab, rakı, lokum..." O, masada içki-sini içiyor, ben de mektup sopeğine bakıyordum.

Sonraki günlerdeki her rastlantıda halimi-hatırımı soruyor, Türkiye anılarından söz ediyordu. Masasına oturdum bir gün. İçki umarladı.

"Evime yemeğe davet etmek istiyorum seni, uzun uzun konuşuruz dedi, bize Türk kahvesi pişirdi. Karım da, kızım da İngilizce bilir. Korkma domuz eti pişirmeyiz!"

Ve kahvede bulunanlara Türklerin domuz eti yemediğini anlattı. Arada bir de at lafi ettikten sonra bana döndü.

"Türkiyede çok güzel atlar var, değil mi?"

"At eli de mi yersiniz yoksa?"

Güldü:

"Tam yerinde sordun dedi, özellikle bu kasabanın yemegidir at eti!"

"O halde Türklerin at eti yemediğini de hesaba katman gerekiyor. Eşek te yer misiniz?"

"Yo! Bu ülkede hiç eşek gördün mü? Hiç yoktur."

Türkiyede en ilginç bulduğum konu "hamal", ikincisi "çok yol yürüme" olmuş. Evdekileri bir türlü insandırıyor, bir adamın o kadar yükü taşıyabileceğine diyor. Çektığı fotoğraflara bile güvenleri yokmuş.

"Her şey hazır, hep yiyeceğin şeyler hazırlandı" dedi eve doğru giderken.

"Kitaplar karıştırıldı yemiyeceliğe şey olmasın diye."

İlkokul altıncı sınıftaki kızı Agnes açtı kapıyı. Agnese tanışmıştım kahvede. Küçük Katerinle de. Merdivenleri çıkınca eşi Juliet ve kızı Polar'la tanıştıktan sonra oturma odasına geçtik. Katerin de çıkageldi bir yerden, onunla da tokalaştık.

"Önce içki alalım biraz?"

"Hafif olsun ama."

"Alkol yoktur bizim içkilerde. Hey gidi rakı! Her akşam içerdim şiş kebab, havyar, kavun ve peynirle. Hiç biri yok burada!"

Duvarda asılı tabağın içindeki yazıyı gösterdi:

"Şunu okur musun, ne diyor?"

"Arapça bu yazı, okuyamam."

"İstanbuldan almıştım ama?"

"Kırk yıl önce kaldırdık Arapçayı. Babam okur ama."

"Anladım" dedi, "Atatürk!"

İçkileri getirdi Polar, Agnes plâkaları karıştırıyordu.

"Üsküdar'ı bul" dedi Emil.

İçide birer parça buz bulunan bardaklarımıza vermut dolarken Safiye Ayla Kâtibim'e başlamıştı bile: "Üsküdüre gider iken aldı da bir yağmur..."

"Şerefe!"

"Şerefe!"

Plâğın arkası "Mahpushane Çeşmesi"ydi. Sonra da Pehlivan ve Döğün havası dinledik davul-zurnadan. Duvarda Türkiyeden gelme seccade asılı, kafesteki kuşun adı Türkçe "Garip'ti. Emil Meyer çok kır güreşi seyrettiğini söylerken, ben zalen bir Anadolulu köyündeydim düşümdü.

Yemek hazır olunca düfaza geçtik. Yerimi gösterdiler masada. Karşımda Katerin, yanlarda karşılıklı kızlar ve eşler oturdular. Önce küçük taslarda özel kaşıkla içilen çorbalar kondu tabaklarımıza.

"Haydi Tahsin başla, iyi iştahlar, önce bir kaşık al, beğenmezsen yeme."

"Sağ elle yiyeceğim dedim, izin verirseniz?"

"Nasıl istersen. Bak Agnes te sağ elle yiyor."

İki yaşındaki Katerin bile kendi kendine yiyordu. Ekmek yoktu ortalıkta. Ah bu ekmek derdi!

"Ekmek kullanmaz mısınız?"

"A, unuttum bak, biliyorum Türklerin çok ekmek yediğini."

Ekmek sepeti kondu ortaya. Onlar ekmeksiz içtiler çorbayı.

"Adınızı unuttum" dedi Juliet.

"Ben de sizinkini unuttum dedim, gülmüşler. Yalnız Emil ve Agnesi belledim." Yeniden başladı tanışma.

"Artık unutmam sizinkini dedim, Juliet, Romeo ve Juliet!"

Çorba taş ve kaşıklarını topladı Polar. İçki olarak ne istediğim soruldu, bira istedim. Kızlar limonata aldılar. Yemeklere geldi sıra. Bir tabak patates kızartması uzatıldı Polar. Koca tabak! Yiyebilirdim ama başka yemekler de vardı.

"Durum dedim ortada, ahırım oradan."

İyi ki almamışım. Baktım hepsi tabaklarına patates tabağından yiyecekleri kadar koymuyorlar mı? Aynı şekilde biftek tabağı uzatıldı sonra. Kavramıştım artık kuralları. Hiç çekinmeden aldım tabağı elim:

"Sakin domuz eti olmasın!"

"Tahsin dedi, İnan bana."

Taze fasulye ve salıttan da koyduk tabaklarımıza. Hepsi aynı tabakta. Ekmek sepeti bana yakın.

"Sevmediğin şey varsa yeme" dedi yine Emil.

Hem yiyor, hem konuşuyorduk. Okullar iki aylık tatilde. Üniversiteye gidiyor Polar, filolojiye. Yol yürüme konusuna girdik "hamal"dan sonra. Anadoluda bir-iki saat durmadan. (I) yol yürüyen kişiler görmüş

Emil. Gerçekleri olduğu gibi anlattım. Dört beş saat yaya yürüme zorunluğu, uygar araç ve elemanlardan yoksun köylerimizde durumuna çok üzülürler. Bir soru geldi aklıma:

"Belçikada yolu olmayan köy yok mu?"

Şaşkınlıkla baktılar birbirlerine. Emil Meyer yanıtladı sorumu:

"Bakışlarımızdan anlamışsındır bir şeyler. Kişi yemeden içmeden yaşayabilir mi? diye soruyorsun gibi geldi bize. Burada yolu olmak kadar olagan bir şey ki, soru karşısında şaşkınlığımızı gizliyemedik. Acaba yolu olmayan ev var mı diye düşünüyorum şimdi. Ama hiç sanmam ki olsun!"

Masadaki yemek takımları kaldırılırken konu 'din' üzerineydi. Tesbih'i tarif etti Emil ve Agnese getirmesini söyledi. "Tesbihte kaç tane taş" bulunduğunu sordular. "Aştımın 99, ama sizdekinin 33, olabileceğini söyledim. 33'ük tesbih gelip Agnes saymaya başlarken sonuç ilgile izleniyordu.

"33!" deyince Agnes, bu bilişim anlamlı bakışlarıyla değerlendirildi.

"Herkes camıye gider mi?"

"Büyük yerlerde gitmeyen çoktur ama, köylerde herkes gider."

"Tıpkı bizdeki gibi" dedi Juliet.

"Minarede bar bar bağırın adam ne diyor?"

"Anlamam ki ne dediğini, Arapça söyler."

"Ne kadar da benziyor" dedi bu sefer Emil, "papaz kilisesinde Latince vaaz eder. O konuşur ama anlamam ki ne dediğini. Belki futbol kurallarından söz ediyordur. Belki 'salonda ne güzel kızlar var' der..."

Julietle baktılar bu ara.

"Hanım kızıyor diye devam etti, katoliktir. Kızı da katoliktir!"

Bir yangın alarm borusu "İkinci Dünya Savaşına" getirdi konuyu.

Ağureye beazer bir tatlı sundular. Aldım elimi kaşığı.

"Tahsin, dur başlama dedi Emil. Agnes kaşık!"

Kara Yolları 15 Bölge müdürlüğü İstimalak bedellerini ödemiyor

Sınırların izdirabını çekmiş köprüsüzlüğü. Uzun çabalar sonu köprümize kavuştuk. Fakat süs bibori gibi (enez) çayının üzerine asıldı kaldı köprüye yüz binler harcanmıştı. Tüm Abanalılar üzülüyor bu duruma niçin köprü'nün iki tarafında bağlantısı sağlanmıyor diye. İlgililer nezdinde teşebbüse geçildi. Netice olarak istimalak için paramız yok onun için paramız yok onun için köprüye geçit veremiyoruz dediler. Bu haber hepimizi üzdü. Nedense Abana olunca bütün pınarların suyu kesiliyor. Adeta.

Kara yolları bölge Müdürüne bizi temsil edenler teklif attılar dedilerki: "siz 1971 yılı bütçesinden istimalak bedellerini öderseniz, halkı ikna ederiz. Yolu bu sene içinde açabilirsiniz." dediler. Onlarda söz verdiler 1971 yılı bütçesinden öderiz diye.

Bu söz üzerine ilçemiz Kaymakamı, Belediye başkanı arsa sahiplerini ikna ettiler ve böylece köprü ulaşımına açıldı. Para 1971 yılının mayısında ödenecekti. Mayıs, Haziran derken temmuz geldi, geçiyor. Paradan haber yok ve Karayolları 15 nci bölge Müdürlüğünü vekâleten yürüten Oğuz bey resmen yalan söylüyor. Noter marifetiyle tebligatlar yapıldı. Para bankaya yatırıldı diye, Tabii bu açıklamanın aslı yok, astarı yok. Devletin itibarını düşüren bu türlü beyanları, yalan yere sarf edenlerin yakasından tutup o makamdan atmaktan başka alternatifli yoktur bu işin.

Vatandaş artık umidini yitirdi. Herkesin kendi arsasını duvar içine alarak yolu kapatması eu kolay iş olur zannederiz.

Yılan görmüşe döndü doları görünce

Geçen Sayıdan devam

"— Türkiye'den geliyorum, Münih'e gidiyorum" dedi A. Ekşi.

"Bu nasıl Münih'e gitmek?" diye sorunca anlattı başına gelenleri: Köyde herkesin hali—vakti yerindeymiş. Acımışlar A. Ekşiye. Herkes severmiş onu. Aralarından dört bin lira toplayıp "hay-dil" demişler, "git Almanyaya da, para kazan, bize dua edersin." Bizim A. Ekşi pasaportunu alıp atlamış trene. İki yüz dolarını gösterdiği halde Salzburg'tan Lüksemburga kadar gelmiş. Gelmiş ama, keseninde dibi görünmüş.

"—Lüksemburga niye geldin?"

"—Akrobam var burada, bir kaç gündür konuşuyum..."

"Münih'e niçin gidiyorsun?"

"—Orada da bir tanıdık var, eksport. Ah bir Münih'i bulsam."

"—Param varmı Almanyaya'ya gidecek kadar?"

"—Param yok ama biletim var. Bakalım girebilirsek. Nasıl olsa olan oldu"

Bana da parlak göründü Almanyaya gitmek. Rotayı değiştirerek Frankfurt'a bilet aldım, hemen hareket

Almanların iyi tarafına gelmiş ki sağsalim geçtik karşıya. Akşamıdı.

Frankfurt garı bekleme salonunda ettik sabahı. İki Türk daha vardı: "otel on mark, burası bedaval" Turist gelmişler, girememişler işe. Mangır da kalmamış ceplerinde. İşte A. Ekşiye iki dert ortağı.

HAYATI TARSIN YILMAZ

(Akşam gazetesi, 9 Haziran 1966)

Abana

Gençlik

4-1 galip

Geçtiğimiz pazar günü logilize konuşma kamçı ile karşılaşan ilçemiz futbol takımı rakibini güzel bir oyundan sonra 4-1 gibi farklı bir skorla yenerek göz doldurmuşlardır.

Akademikimiz Fedai Onal'in hakeemliğini yaptığı maçta takımımız şu kadro ile başlamıştır:

Mustafa— I.Mehmet, Ahmet I, Mehmet Hoca, Ahmet II, Adnan, Savaş Bey, Feridun— Necdet, Orhan I, Orhan II, (Burhan)

Maça hızlı bir şekilde başlayan gençlerimiz 20. dakikada ilk gollelerini kazandılar. Kamp'ın ofsayt iddiası bir netice vermedi. Savatsız gol fırsatlarından sonra ilk yarı Orhan'ın attığı bu golle 1-0 galibiyetimizle kapandı.

İkinci yarı'nın hemen başında beraberliği sağlayan kamp, daha sonra sahanın yıldızı ve ilk golün sahibi Hâkim Orhan Bey'in üç golüne mani olamıyarak sahayı 4-1 yenik terkettiler.

Gençlerimizi ve emtillen kamp takımını candan kutlarız.

Fıkra gibi

Su yerine şarap için ayyaşlardan biri ölüm döşeginde bir bardak su istemiş.

Hayretle bakanlara:

— Eeeel... İnsanlar gideceği zaman en büyük düşmanlarıyla bile barışmalıdır, değil mi?

Baskı ve Dizgi Yeri

Yeni
Kastamonu
Matbaası—Kastamonu

DÜĞÜN DAVET

KARA ve YILMAZ
aileleri

İstanbul, Aksaray, Atatürk Bulvarı 152'de
BULVAR SARAY DÜĞÜN SALONU'nda

1 Ağustos Pazar günü
Saat 20 — 24 arası

Yapılacak düğün türeni şenliklerine Sayın akraba dost ve tanıdıklarını davet ederler

BABASI
Mehmet KARA

BÜYÜK BABASI
Ejrimen Necati YILMAZ

Sinema Makineleri :

SUPER 8

AUCHAR :

Chinon Darf 4 X (4200m)	1650 lira
Nisgal (8200m)	2200 lira

Göstericiler :

Silma (Super 8)	1850 lira
Magnon(super ve standart 8)	2300 lira

16 mm Alıcı

(Profesyonel ve tv filmleri de çeker)

Eumig C 16

(Normal, tele ve geniş açılı objektif ile)
6800 lira

Fotoğraf Makineleri :

YASHICA

ELECTRO 35

Bazı Özellikleri :

- 35 mm'lik (20 ve 36'lik) normal film kullanır.
- Yarı reflektir.
- Elektronik düzeni kırmızı ve sarı ışık uyarılarıyla tam doğru pozun kolayca bulunmasını sağlar
- Flaşız ve otomatik olarak f/30 dan f/500 e kadar mum ve ay ışığıyla bile çok net gece fotoğrafları da çeker.

Fiyatı 1975 lira

Ayrıca 200 (iki yüz) liradan 28500 (yirmi sekiz bin beş yüz) liraya kadar çeşitli fotoğraf makineleri.

Teypler :

Telefunken

Magnetophon 302 TS

bazı özellikleri :

- Pile, ve ceryanla akümülatörle çalışır. (Akümülatör ceryanla doldurulur)
- Çift yol ve çift hızdır. Tek bir band 12 saat sürer
- Ağırlığı yalnızca 3 kg'dır.

FIYATI : Mikrofon, ceryan kutusu, akümülatör, (radyo ya da başka varicilerden teypten bu varicilere) ses iletim kablosu ve 4 tane boş band ile beraber

3600 (üç bin altı yüz) lira

Ayrıca 1600 liradan 5200 liraya kadar çeşitli teypler

Fiyatlarımız Peşindir

ABANA
Foto

Tahsin Coşkan Cadesi 40-42

ABANA